

عنوان مقاله:

آثار گریستن بر شهیدان از منظر اسلام

محل انتشار:

دوفصلنامه شاهد اندیشه، دوره 4، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

احمد هدایت پناه شالدهی - مدرس دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت، (نویسنده مسئول) ahmad.hedayatpanah@gmail.com

بدریه هدایت پناه شالدهی - کارشناس مسئول فرهنگی و هنری آموزش و پرورش گیلان. atharhedayatpanah@gmail.com

مرضیه هدایت پناه شالدهی - مدرس دانشکده ولی عصر (عج)، تهران. m.hedayatpanah.۸۶@gmail.com

خلاصه مقاله:

هدف اصلی این پژوهش آثار گریستن بر شهیدان از منظر اسلام است. پژوهش به صورت بنیادی است که به صورت کتابخانه ای با ابزاری موثق و مطمئن همچون قرآن مجید، گفتار معصومین، احادیث یا روایات، نظرات پژوهشگران و علمای اسلام صورت گرفت. روش کار بدین صورت بود که ابتدا واژگان گریه، بکاء، اشک، دمع و سبیل، نحب، قتل و شهید مورد بحث قرار گرفت و برخی مشابهت ها یا تفاوت های آن ها بیان گردید. سپس واژه شهید و اکاوی شد. برای واژه شهید معنای گوناگونی مطرح شده است و اینکه در اسلام به چه کسی شهید گفته می شود، مورد کنکاش واقع شد. سپس به سوال اصلی مقاله «گریه کردن بر شهید» با استناد به ابزار پاسخ داده شد. یافته ها چنین است: از نظر قرآن، گریه کردن بر شهید نشانه کمال شخص و درک حقیقت و شناخت واقعی هدف شهید است؛ همچنین نشانه خشوع و تواضع و ادب جسمی و روحی است که انسان در مقابل شهید و حقیقت او دارد. جامعه باید از شهید و شهادت درس بگیرد. احساسات مردم شکل و رنگ احساس آن شهید را بگیرد. گریه بر شهید، شرکت در حماسه او و هماهنگی با روح او و موافقت با نشاط او و حرکت در موج اوست. نتیجه اینکه گریه کردن بر شهید زنده نگه داشتن نهضت است. بنا براین گریستن برای شهیدان آرامش دل ها را در پی خواهد داشت.

کلمات کلیدی:

آثار، دمع، سبیل، شهید، گریه، قتل، موت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1948415>

